

sid sõjaveteranide ansambli Tartust, Paidest, Rõulast, Värskast, Pärnust, Türlit — poolteiststada endist Suure Isamaasõja võitlejat, sõdurimundris sõjameest. Ligi aasta oli valmistatud ühiseks kontserdiks. Nagu eelproovid näitasid, mitte halvasti. Reede õhtul esinesid ansambli liikmed asutustes ja ettevõtetes.

Laupäeva hommikul saabusid endiste rindemeeste delegatsioonid Läti NSV Dobeles ja Leningraadi oblasti Kingissea rajoonist. Kohale sõitsid erukindralmajor Zubov, endise eesti korpuse 300. polgu komandör erupolkovnik Paul, erualampolkovnik Lepp jt. Tulid sõjaveteranid meilt ja muigalt. Endiste rindemeeste ronnakäik läbi linna näkkus toredat ja erutatavat vaatenäht. Nii marsiti kolmekümme aastat tagasi võitjana koju.

Sõjamees ei unusta kunagi oma langenud lahingukaaslast. Nii ka seekord. Kolonn peatus vennaskalmistul, rivistus ümber kalmu. Suure Isamaasõja Veteranide Nõukogu esimehe reservkapten

Kase, kindral Zubovi ja polkovnik Pauli öeldud südamesetungevad sõnad. Paide sõjaveteranide ansambli laulud, leinamarsihelid ja prahvatav saluut meenutasid surmatoovaid lahinguid, langenud sõjakaaslast, töid paljuge pisara. Neid ei saa ega võinustada... peab mälestust hoid-

medat vihma. Sõjamehed laulsid ka viimasajus. Ja pidu sai mahapeetud. Kontserdi üldjuhti Rho Linti ning kontserdist osavõtnud ansambleid ja orkestreid autasustati partei rajoonikomitee ja rajooni täitevkomitee ühise aukirjaga.

Pühapäeva hommikul aga sõ-

sõjakaaslaste haual, austati nende mälestust. Läbi pioneeride spaleeri marsiti klubisse, kus kohtuti majanditevahelise pioneerilaagri pioneeridega ja puhkekodus puhkajatega. Tore oli kahe põlvkonna kohtumine. Pioneerid andsid sõjameestele sisuka kontserdi. Ega viimasedki võlgu jäänud. Võimsalt kõlasid sõdurilaulud ja pillilood, pisarateni naerdi sõdurinalju. Iga pioneer sai mälestuseks IV rindesõprade päeva rinnamärgi. Võsu määndide all kinnitati keha hernesupiga.

Edasi läks sõit Porkuni lahingupaika. Peatuti relvavendade kalmul, kuhu asetati pärjad. Siis viis tee Porkuni lahingupaiga mälestuskivi juurde. Porkuni lahingut meenutasid sellest osavõtjad — Tamsalu sovhoosi parteibüroo sekretär Anton Naukas ja erualampolkovnik Sepp.

Ja olidki mõõdas koos veedetud toredad päevad. Palju oli räägitud, palju meenutatud pikalt sõjateelt. Viis kõige kaunimat noorusaastat oli ohverdatud meie maa vabaduse ja õnne eest, või-

Mu sõber, su tumased rinderaudu ma tahaksin täna veel kombata pilgu ja peoga ja Ilmeni soodes rinnuni sumbata ja mülda sorida Kuramaa põldudel.

sest sinna läks kaduma koos nimetute võitlejatega su noorus. Ma tahaksin läbi käia kõik paigad

Kurski ääri Elbe kaldani, et otsida, leida ja tagasi tuua ja uuesti sinule anda kõik rõõmud ja naerud, mida sina läksid kaitsma ja mis sinul jäi maitsemata, kui oli aeg neid juua...

Loojuva päikese kiirte paistel söödi Porkuni järve kaunil kaldal välikatlas keedetud putru, tõmmati koos suitsu.

Oligi käes lahkumishetk. Kõnenumised, kaisutused, aadresside vahetamised, küllakutsed. Palju sai sõbrale veel öelda isegi läbi bussiakna. Head reisi! Nägemiseni tuleval suvel Pärnus, viienadal rindesõprade päeval!

J. METS

● Tamsalu sovhoosi parteibüroo sekretäril Anton Naukasel on Loksa vennaskalmistul ja Porkuni lahingupaika tähistava kivi juures tulnud palju kordi meenutada päeva, millest peagi möödub kolmkümmend aastat. Tema oli siin ägeda tuft all ründamas vaenlase positsiooni. Nüüdki jutustas ta nendest lahinguepisoodidest (all pildil). E. KAPSTASE fotod

● Juta Petrova (keskmisel pildil) on Rakvere ansambli «Relvavõlled» muusikaline juhendaja. Tema oli ka Vallimäe laululaval antud kontserdi «Kas mäletad kord käidud sõjaradu...» stsenariumi üks autoreid ja juhatajaid.

● Esinemisjärg on «Relvavõlled» solistide Ilme Kalmu ja Evi Sviridova käes (vasakul pildil).

